

боти платка-та до свършека на годинж-тж и то по 4 т. л. на мѣсяца. На около Р. Хр. са разболѣхъ пакъ, по причина на неговый-тъ любимецъ г-на В. З. Расолкова, кой-то на 22^й декемврій въ неделѣж проводи училищный-тъ слуга да ма вика да пишж бѣлѣжкы-тѣ на ученици-тѣ и, догдѣ-то гы написахъ, испотихъ ся и подирь дълга една расходка по чаршіж-тж неосетно ма грабнж студа, що-то на вечерь-тж ма улови такава силна трѣска, чи треперѣхъ отъ студъ почти 6 часа, подирь настанж силенъ огнь, бодежъ въ гърды-тѣ, главоболіе, потеніе, кое-то ма омаломощи до толкова, що-то отъ тогава едвამъ на 1^й априлій са попридигнѣхъ.

Въ времето на боледуваніе-то ми владыка-та не рачи да проводи нѣкой челоуѣкъ, за да ма види, какъ сжмъ, що сжмъ и имамъ ли съсъ какво да ся поминвамъ, ами чакъ кога-то са придигнѣхъ и отыдохъ да поискамъ платка-та за мѣсяци декемврій, януарій, февруарій и мартъ, той ми отговори, чи нѣмамъ право да търсѣж за послѣдни-тѣ три мѣсяци, защо-то не сжмъ работилъ. Едвამъ и можихъ да зема платка-та 425 гр. за мѣсяцъ декемврій и, за да не бы ималъ нѣкаквж надеждж за учителствуваніе въ отечество-то си, той условиява вмѣсто мене отца діакона Игнатія отъ Рилскж-тж обывель за учитель по богословскы-тѣ прѣдметы. Послѣ азъ ся обръцахъ съ прошеніе до екзарха, дано мя настанеше на нѣкож работж, нѣ не ми отговори нищо на прошеніе-то, расписвахъ по общины-тѣ въ Ловечъ, Самоковъ, Шюменъ и пр., нѣ отникждѣ не ма поканиха да учителствувамъ и отговаряхж, че си иматъ учители. И тѣй съсъ голѣмж скудость и мжнотіж прѣкарахъ учебнж-тж 1875/6 год., безъ да зема отъ никждѣ нищо, защо-то и таж годинж останжхъ празенъ. Нѣ благодареніе пакъ на граждане-тѣ, чи ма повикахж въ врѣме-то, кога-то отсѣтствувавше владыка-та отъ тука и ма условихж за учитель за прѣзъ учебнж-тж 1876/7 год. за 3000 гр. Истина, малко — малко, нѣ безъ тѣхъ пакъ по-зло, а пѣкъ тжзъ годинж за 3500, ако и да бѣше писалъ владыка-та отъ Цариградъ за напрѣдъ учители да не цѣняватъ за прѣзъ сегашнж-тж 1877/8, и учихмы августъ, септемврій до 9^й октомврія, понеже училище-то го направихж турци-тѣ на болницж, и зехъ платка-та само за августъ и септемврій, а за другы-тѣ не сжмъ, понеже кассіерина ми каза, чи, догдѣ-то му ся не заповѣда отъ общинж-тж, не може да ми даде нищо.

Прочее, покорно Вы мољж, продумайте на общинж-тж, дано ми ся заплати поне за октомврія, както и за нѣкакво положеніе, за кое-то ще Вы бждж наймлого благодаренъ и кой съ найдълбоко высокопочитаніе остаямъ

12 февруарій 1878.

Въ Софія

Вашъ покоренъ слуга

Хр. З. Крушовъ.

(Арх. отл. на Соф. Н. библиотека п. 141).